И стройний станъ по-бавно и по-бавно
Се вие, кършенъ. ~~вий и~~ Въ страстните извиви
Се ту отбули отъ вуала синь
Прасецътъ на крачето ú вълшебно,
Ту се от~~разг~~оли трепетно бедро
И пакъ заметне; ту при бързий махъ
На челото, ~~отъ дето бе отпадналъ~~
~~Венецътъ, се отвие дивна гръдь,~~
~~И по коса~~ ú камъни безценни
Преблянатъ, сякашъ сит~~пръ~~нати от~~по~~ тъмно
Небо звезди. ~~А тя, като Диана~~ И въ блясъка имъ дивенъ
~~Въ бягъ поднебесенъ,~~ спре, ~~и~~ застоя се тя и се преви
~~На тозъ каскадъ подъ блясъка вълшебенъ~~.
И ей низпада излекомъ лазурний
Вуалъ — и ~~вмигъ тя~~ нага, трепетна и страстна,
Примре въ копнежъ и шеметъ на желанье.
Прехласнати и упоени всички,
Очите си не снемаха отъ нея,
И властний дъхъ на красота и страсть
Сърца имъ съ трепетъ сладостенъ погали.
Презъ погледите, осветлени съ тъмно
Желание, душата имъ ловеше
На стройний станъ движенията дивни
И техний изразъ... Изподъ вежди само
Плешивий, низколобенъ хелиастъ,
Лукавецъ Ефтий, метна не веднажъ
Къмъ Фрина погледъ — и коваренъ усмехъ
Префръкваше презъ тънките му устни.
Отдавна мъсть замислилъ беше той
За Фрина, що му любовьта отвъргна
И го осмя, — и ето сгоденъ поводъ
Изварди той и схвана тая вечерь.

Един ред!

* *

Спре танеца... Плешиво чело Ефтий
Полупривелъ, полека се подигна
Съ чаша ~~за паздравица~~ въ ръка:
(наздравна) (старческа)